

Zoals normaal was het vertrek weer uit de Teut.

Heel vroeg dit jaar was het vertrek vastgesteld nl: 8.00 uur.

Er was een opperbeste stemming onder de familieleden, en de nood-enveloppen werden uitgereikt, dus nu kon de onzekere reis beginnen.

Het eerste tracé ging van een leien dakje, tot Amsterdam.

Toen raakte er drie wagens in paniek, gelukkig waren er bestuursleden in de laatste wagens. Maar toch kwam het hele gezelschap, al was het druppels gewijs, bij de Broekerveiling aan.

De koffie lieten we ons allen goed smaken, en deed ons in de stralende zon (21°) bijkomen van alle sores die we achter de rug hadden. Daarna was de echte veiling van groente en fruit. Nou daar waren echte handelaren bij.

Er werd gezellig op de knoppen gedrukt, zodat een ieder wel wat te eten mee naar huis kon nemen.

Het terras was erg in trek, daar een ieder wel wat dorstig is met 2^e Pinksterdag, en het mooie weer ons lokten.

Het bestuur, mensen die ontzettend druk zijn om zo'n dag in elkaar te zetten, zorgde weer voor iets dat nog nooit is voorgekomen. Een lunch met soep en een zak brood en koffie, wie zal dat betalen.

De afreis begon, er was weer eens niets bekend waar heen, maar door goed op elkaar te letten bleef iedereen bij elkaar, en de voorzitter hoefde niet met trillende benen te staan toen we bij de Zaanse Schans aan kwamen.

Daar kregen we de vrijheid om een op zich de oude huisjes en al wat het te bieden had te gaan bekijken.

Het was inmiddels tijd geworden om weer op te stappen.

Er waren weer veel gissingen waar we terecht zouden komen.

Nou ik dacht dat de eerste wagen ons wel in het onzekere liet, Soesterduinen - Zwaantje -, niets van dat alles, de Spitsheuvel, dat was het eind adres.

Tot nog toe had niemand de nood enveloppen open heeven te maken, dus de prijs die daar in zat die vielen ten deel aan Ella, Hetty en Erwin.

We lieten ons de drank die ons aangeboden werd door de club goed smaken, maar de drank die genuttigd werd vloeyde rijkelijk, maar niet zoals voorgaande jaren, goed geluisterd jongens!!!!

Er waren ook weer huldigingen, Alice en Gerard voor de meeste inbreng van het oude papier. En ome Gerrit voor de inzet om het om te zetten in geld, een stimulans misschien om het volgend jaar ook een krans te verdienen.

Aán tafel, Nou daar had een ieder wel oren naar, allemaal hadden ze hun keus al kenbaar gemaakt.

Als eerste was er een salade cocktail, voor alle een delicatessie maar voor ome Bep een ramp.

Hij was daar weer de gangmaker wat lachen en lol maken betrefd, doorgaan zo joggie.

Toen de hoofdschotel, stroganov of een varkenshaasje met alles er in of om heen, dat lieten we ons goed smaken, en het geflambeerde ijs, daar had een ieder zijn buik wel aan vol.

Maar zoals altijd moet er een einde aan de dag gemaakt worden, er werd afscheid genomen en de reis naar huis was een feit.

Maar mogen we het bestuur toch al het goede toe wensen voor het volgend jaar, en vooral de nieuwe mensen die er in zijn gekomen die wensen wij het goede toe want, het valt niet mee om alle jaren iets anders te bedenken.

Ik hoop dat met dit verslag jullie allemaal weer een terugblik hebben gekregen van onze familiereis.

Uw speciale verslaggever:

WIMMIE